

ע"פ 1329/01/16 - אלכסנדרה ברדיצ'בסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 1329-01-16 ברדיצ'בסקי נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט יוסף אלרון, נשיא [אב"ד]

כב' השופט יחיאל ליפשיץ

כב' השופטת אורית וינשטיין

אלכסנדרה ברדיצ'בסקי

המערכת

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

פסק דין

בפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בקריות (כב' השופטת הבכירה לאופר חסון) מיום 21/12/15 בתיק פלילי 5314-04-15, לפיו הורשעה המערערת על פי הודייתה בכתב אישום מתוקן בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986, קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), קשירת קשר לעוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק העונשין, התחזות כאדם אחר במטרה להונות לפי סעיף 441 רישא לחוק העונשין, ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, בתאריכים הרלוונטיים לכתב האישום עבדה המערערת בחברת "אלול" שירותי מכירה בע"מ ומתוקף עבודתה זו, קיבלה מידע ונחשפה לפרטים של בעלי כרטיסי אשראי, לרבות שמותיהם, מספרי כרטיס האשראי שלהם, תעודת זהות וכתובותיהם.

המערערת קשרה קשר עם בעלה לשעבר, אשר שימש כשותפה לביצוע העבירות שבכתב האישום, בכך שהעבירה לו פרטים על בעלי כרטיסי האשראי, לשם ביצוע עסקאות במרמה, והשניים השתמשו בכרטיסי האשראי של אנשים שונים, שאת פרטיהם העבירה כאמור המערערת, בכוונה להונות, ורכשו באמצעות כרטיסי האשראי רכישות שונות, בעשרות מקרים ובהזדמנויות שונות ובהיקף של כ- 14,000 ₪.

בנוסף, הזדהתה המערערת באמצעות פרטים כוזבים לאחר, וזאת כדי להכשיר עסקה של רכישת פלאפון נייד, שבוצעה בכרטיס אשראי לא לה. בנוסף, ובכדי להעלים ראיה, מחקה את המייל שהכיל טבלה שערכה ובה פרטי האנשים והכרטיסים ושאותה שלחה לבעלה לשעבר, כאמור, לשם ביצוע העסקאות במרמה.

בטרם החלה פרשת התביעה, הודתה המערערת במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן, כמפורט לעיל, נשלחה לקבלת תסקיר שרות המבחן בעניינה, ובהמשך נשמעו טיעוני ב"כ הצדדים לעונש.

קצינת המבחן ציינה כי המערערת, בת 23, גרושה ואם לילדה בת 5.5 שנים, לוקחת אחריות פורמלית על חלק מן

המעשים המיוחסים לה, אולם ההתרשמות הינה כי המערערת מנסה למזער את חלקה באירועים הנדונים ומשליכה את האחריות להתנהגותה על בן זוגה לשעבר, ונוקטת בעמדה קורבנית.

עם זאת, צוין בתסקיר כי המערערת מגלה אמפתיה ראשונית, כלפי קורבנות העבירה, בעלת יכולת טובה לוויסות דחפים ותוקפנות, שמרה על רצף תעסוקתי, העדרן של אינדיקציות לקיומם של יסודות התמכרות או מעורבות בתרבות עבריינית.

שרות המבחן התרשם מרמת סיכון בינונית להישנות התנהגות מפרת חוק בעתיד. בשקלול הפרמטרים המליץ שרות המבחן על העמדתה של המערערת במבחן במשך 18 חודשים, וכן על הטלת עונש מאסר שירוצה בעבודות שרות "על מנת לחדד עבודה את השלכות מעשיה הפסולים, הלכה למעשה".

עמדת ב"כ המאשימה היתה כי מעשיה של המערערת והעבירות הרבות בהן הורשעה מלמדים על רמת התחכום והכוונות שהיו למערערת באשר לשימוש שהיה ניתן לעשות עם פרטי הלקוחות אליהם היתה חשופה. צוין כי גם תסקיר שירות המבחן מלמד על קושי בנטילת אחריות ועל סיכון ברמה בינונית להישנות העבירות. משכך, טענה המאשימה כי המתחם ההולם במקרה דנן הינו בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, וכי יש להשית על המערערת עונש ברף העליון של המתחם, לצד מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס ופיצוי לקורבנות העבירה.

מנגד, ביקש הסניגור להתחשב בנסיבות האישיות של המערערת, גילה הצעיר, הודייתה ובעובדה כי היא נעדרת עבר פלילי, וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן והדגיש כי המערערת הינה אם חד הורית לילדה כבת 5 וכל מבוקשה לחזור למסלול חיים נורמטיבי, לאחר שנטלה אחריות והפנימה את חומרת מעשיה.

בית המשפט קמא קבע כי מתחם הענישה ההולם במקרה דנן הוא מאסר בפועל לתקופה של 12 עד 36 חודשים, לצד רכיבי ענישה נוספים, וגזר על המערערת את העונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים (בניכוי ימי מעצרה); מאסר מותנה לתקופה של 10 חודשים לבל תעבור המערערת תוך תקופה של 3 שנים עבירה מן העבירות בהן הורשעה; קנס בסך 15,000 ₪.

בפנינו, כאמור, ערעור המערערת בגין חומרת העונש שגזר עליה בית המשפט קמא.

בנימוקי הערעור ובדיון בפנינו טען ב"כ המערערת כי בית המשפט קמא הפריז לחומרא, הן במתחם הענישה ההולם שקבע והן בקביעת עונשה של המערערת בתוך המתחם. נטען, כי המתחם בעניינה של המערערת צריך להתחיל במספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וכי בפועל היה מקום להשית עונש שכזה וזאת לנוכח נתוניה האישיים של המערערת ולאור המלצת שירות המבחן בעניינה.

צוין כי אף ב"כ המאשימה בעצמו בטיעונו לעונש בבית המשפט קמא, ביקש להשית עונש במתחם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, כך שבית משפט קמא אף קבע מתחם מחמיר מהמתחם שביקשה המאשימה. עוד הפנה ב"כ המערערת למספר פסקי דין של בית המשפט העליון בהם נקבעו מתחמי ענישה נמוכים יותר, ואומץ המתחם שהרף התחתון שלו הינו 6 חודשים. מקל וחומר, כך לשיטתו, כי המתחם בעניינה של המערערת צריך להתחיל ב-6 חודשים, ולא בשנת מאסר כפי שקבע בית המשפט קמא, וכי העונש שיוטל צריך להיות ברף התחתון של המתחם.

מנגד, ציינה ב"כ המשיבה כי העונש שהושת על המערערת הינו עונש ראוי אשר הביא לידי ביטוי את כלל הנסיבות הרלוונטיות, ובכלל זה את הפרת האמון של המערערת כלפי מעסיקה לשעבר והפגיעה בעשרות הלקוחות. מכאן, שאין המדובר במעשה גניבה "רגיל" בהיקף של 14,000 ₪, אלא במעשה מרמה והפרת אמון בהיקף נרחב. נטען כי במעשיה פגעה המערערת בחיי מסחר תקינים וכי חלקה היה אקטיבי.

ב"כ המשיבה הדגישה את הקושי של גורמי האכיפה לחשוף מקרי הונאה מעין אלה ואת החשיבות ליתן את הדין עת נחשפת כזו פרשייה. ב"כ המשיבה הפנתה גם היא למספר פסקי דין מן העת האחרונה בהם, לטענתה, הוטלו עונשי מאסר משמעותיים. על שום כך, בקשה ב"כ המשיבה שלא להתערב בעונש ולדחות את הערעור.

דין:

עינינו עיין היטב בגזר דינו של בית המשפט קמא ובנימוקי ב"כ הצדדים ואנו קובעים כי יש להיעתר לערעור, באופן חלקי.

הלכה מושרשת היא כי ערכאת הערעור לא נוטה להתערב בעונש שמטילה הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בלבד. עם זאת, מצאנו כי המקרה דנן נמנה עם אותם המקרים החריגים בהם קיימת הצדקה להתערבותנו ולהקלה, במידת מה, בעונשה של המערערת.

אין חולק כי העבירות שבביצוען הודתה והורשעה המערערת הן עבירות חמורות ביותר, הפוגעות בקניינו של הפרט, בחיי מסחר תקינים ובפרטיות הלקוחות, ואין להקל בהן ראש כלל. חומרה נוספת יש לראות בכך שחלקה של המערערת בביצוע המעשים, כפי שצוין בגזר דינו של בית משפט קמא, לא היה שולי כלל ועיקר ובמעשיה מעלה גם באמון מעסיקתה.

עם זאת, שומה עלינו לזכור כי ענישה היא לעולם אינדיווידואלית ונגזרת מהנסיבות והשיקולים הפרטניים שבכל מקרה לגופו, עקרונות הענישה משלבים ערכים חברתיים כלליים לצד נסיבות אישיות של הנאשם [ראו, למשל, ע"פ 7552/14 יוסף אגבאריה נ' מדינת ישראל] (פורסם בנבו) [23.6.2015].

כפי שצוין לעיל, לצד החומרה שבעבירות בהן הורשעה המערערת, ישנן לא מעט נסיבות קונקרטיות לקולא בעניינה.

כך, העובדה כי המערערת הודתה בראשיתו של ההליך בעניינה ובטרם החלה שמיעת הראיות; העובדה כי המערערת

נעדרת עבר פלילי וזוהי הסתבכותה הראשונה עם החוק; הנסיבות האישיות של המערערת שהינה צעירה, כבת 23, גרושה ומגדלת לבדה ילדה כבת 5.

הנסיבות הללו צוינו גם בתסקיר שרות המבחן, שהמליץ כאמור על הטלת צו מבחן ועבודות שירות, וכן ציין כי המערערת החלה לקבל אחריות על מעשיה ולגלות אמפתיה כלפי קורבנות העבירות אותן ביצעה.

בראית האמור לעיל, ובשקלול הפרמטרים השונים, החלטנו להיעתר לערעור באופן חלקי, כאמור, וחלף עונש המאסר שהושת על המערערת בבית המשפט קמא, להעמיד את עונשה של המערערת על 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרה, מיום 21/04/2015 ועד ליום 21/05/2015, וכן, בניכוי תקופת מאסרה מיום 21/12/15 ועד 06/01/16.

יתר רכיבי גזר דינו של בית המשפט קמא יישארו ללא שינוי.

ניתן היום, ט' אדר א' תשע"ו, 18 פברואר 2016, במעמד באי כח הצדדים והמערערת.

א. וינשטיין, שופטת

י. ליפשיץ, שופט

**י. אלרון - נשיא
[אב"ד]**

אתי עטיאס